

РАБОТНИКЪТЪ

(LE TRAVAILLEUR)

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

ЦѢНА:

3 мѣс. 1 л. 25 ст., 6 м. 2 л. 50, 1 г. 5 л.

Въ странство: 7 лева.

Абонамента се предплаща.

10 стотинки всеки номеръ

ВСИЧКО, ЩО СЕ ОТНАСЯ ДО ВѢСТНИКА, СЕ ИСПРАЩА

ДО РЕДАКТОРА *И. ХР. ГАБРОВСКИ*.

ТЪРНОВО.

АБОНИРАНИЕТО СТАВА:

Търново, у редактора

и въ печатницата „Работникъ“

ПОЛЗИТЪ ОТЪ УЧАСТИЕТО НИ ВЪ ИЗБОРИТЪ.

Ползитъ, които се получиха отъ участието ни въ изборитъ на 18-й Юлий сж твърди голѣми.

До тѣзи избори българското работническо население сѣлно се въоръжаваше подиръ всяка партия, подиръ всяка шарлатанска агитация, който му обещаваха да му подобри положението. Българското работническо население, притиснато отъ нуждата, а отъ това и отъ незнанието, не можеше да си обясни истинските причини на своето зло. Когато отъ деня на деня се виждаше, че партията, подиръ която той работи, вървѣше до сега, не е смѣло да се каже, че е можала да му обясни тѣзи причини. Даже нѣщо повече: когато партизанитъ на тѣзи партии му обещаваха различни подобрѣния, никога тѣ не си правиха трудъ да му обяснятъ, кога могатъ, при какви наредби могатъ да се подобри тѣхнитъ условия. Българското работническо население се водѣше подиръ тѣхъ, явяваше се орждие въ рѣцѣтъ на различнитъ партизани, на експлоататоритъ, на всички ония, които живѣятъ отъ потѣта му, за да свалятъ едни и да качатъ други, безъ да осѣти никаква полза за себе си. То не съзнаваше, че то е силата, на която се държи злото и доброто въ сегашнитъ наредби, както и сегашнитъ тѣзи наредби; то никакъ не съзнаваше, какво ще подобри неговото положение, какъ да се премахнатъ злинитъ, които го натискатъ сѣ повече; то не съзнаваше, какво трѣбва да прави, какво трѣбва да иска и за какво трѣбва да се бори; то, най-сетнѣ, не съзнаваше най-важното нѣщо, че интереситъ на работническото население сж право-противоположни съ интереситъ на ония, подиръ които то се водѣше, че и нашия народъ е раздѣленъ и сѣ повече се раздѣля на двѣ—на класа, която се стрѣми да живѣе отъ труда на другитъ и на класа работническа, която работи за обогатяването на първата; то не разбираше, че партиитъ опаска на които то се явяваше, не искатъ и не могатъ да подобриятъ положението му, защото

не искатъ да премахнатъ источникътъ на злото, раздѣлението на класи, днешнитъ наредби. Всичко това работническото население не съзнаваше и не разбираше. И никой не искаше, никой не можеше даже да му обясни това, освѣнъ социалиститъ.

Единичката партия, която си туря за задача да покаже на българското работно население корена на злото и ерѣдствата, съ които може да се премахне той, както и наредбитъ въ които е спасението на, обществото е българската социалистическа партия, е българската социалистическа работническа партия, партията на угнетенитъ, партията на ограбенитъ. Нейнитъ обръщения къмъ българското работническо население въ продължение на 9 мѣсци, както и презъ времето на изборитъ не останаха „гласъ влияюща въ пустинята“. Работническото население, въ лицето на съзнателнитъ си представители, разбра своитъ цѣли, своитъ задачи и своето значение въ нашия политически и обществен животъ. На 18-й Юлий българската работническа класа, въ лицето на своитъ най-съзнателни представители, за пръвъ път и за всякога отдѣли себе си отъ партията на буржуазната класа; тя прекъсна да върви въ опашката на буржуазията, на своитъ експлоататори; тя отказа да бѣде орждие на своитъ угнетители, които винаги се стремятъ съ нейната помощ да ѝ сковатъ веригитъ съ които ѝ оковаватъ.

Ако до 18-й Юлий всички буржуазни партии гледаха на работното население като на презрѣна класа, която може въкъкъ да се махка въ калъта, да се тиче, унижава и ограбва, а когато трѣбва, презъ поткупи и опивание да ѝ употреби за орждие на своитъ себелюбиви цѣли и да ѝ насѣква ерѣцу нейнитъ най-искренни другари,—ако до 18-й Юлий буржуазнитъ воители можеха да гледатъ тѣй на нашето работно население, отъ този денъ вече тѣ видѣха въ него съвсѣмъ друго; тѣ видѣха, че не е далече времето, когато това презрѣно население ще имъ диктува, ще имъ заповѣдва. На 18-й Юлий нашата буржуазия видѣ, че работническата класа се събужда, съзнава себе си, своитъ цѣли, сво-

итъ интереси; че тя вече нещѣ да ѝ бѣде опашка и сѣлно орждие. На 18-й Юлий самото работно население осѣти своето значение, своето човѣшко достойнство; то осѣти, че е сила, отъ която зависи всичко. Въ изборитъ на 18-й работническата класа на въскѣдѣ, гдѣто нашитъ другари сж работили, гдѣто работницитъ сж съзнали и безъ правото влияние на нашата партия, както въ Варна, което се вижда отъ дописката помѣстена въ днешния брой, гласува за работнически кандидати, за кандидатитъ на своята партия.

И тъй, работническото население въ лицето на своитъ най-съзнателни членове съзна себе си и своитъ цѣли; съзна корена на злото, и начина за премахването му, разбра своитъ интереси. То се възвиси на своята естествена височина; то узна своето човѣшко и обществено достойнство. Ако преди работницитъ се боеше и да си помисли, че е нѣщо въ нашия животъ, сега той узна, че е много нѣщо, че е една грамадна, много важна сила, която подъ знамето на социализма ѝ предстои да води най-велика освободителна борба на класова почва.

Отъ друга страна, ако до 18-й Юлий нашитъ противници си мислиха, че у насъ класовата борба била немислима, че нѣмало класово раздѣление, че нѣмало почва за партийна дѣятелност, че социализмътъ билъ утопия, че ний сме имали 68 абонати неплатени и 30 платени, че всичкитъ послѣдователи на социалъ-демократическата партия били 200 души, че появяването на такава партия било преждевременно дѣло, което е сѣ едно, че пробуждането у работницитъ класовото съзнание, съзнанието на тѣхната истинска цѣль било преждевременно, което е безсмислица, единъ дебелъ абсурдъ,—ако нашитъ противници всичко това можеха да го говорятъ безъ стѣснение и съ нахалство до 18-й Юлий, ако до тогава се намираха не далекотъ и плиткоуми хора, които имъ върваха, въ този денъ всичкитъ имъ твърдѣния и мждрувания се разсѣяха като димъ отъ слабия вѣтъръ. Въ този денъ работническото население на България имъ доказа ясно, че класовото раздѣление сжествува, че социализмътъ е него-

вата философия и изражение на неговитъ движения, че той е неговъ цѣръ, че класовата борба не е преждевременна и че послѣдователитъ на социалъ-демократическата партия не сж нито 68, нито 200 души, а хиляди.

Такива сж въ кратце ползитъ отъ участието ни въ изборитъ. Ако къмъ тѣхъ прибавимъ и ползитъ, за които говорихме въ миналия брой, ще видимъ, че тѣ сж грамадни.

Тия ползи отъ участието ни въ изборитъ въ бѣдѣ ще могатъ да бѣдатъ десетъ, сто пжти по-големи. Всичко зависи отъ съзнателнитъ членове на партията, отъ енергията и постоянството на дружинитъ. Точното и бързото изпълнение, обаче, на взетитъ единъжъ рѣшения, сирѣчь подчинението ни на една партийна дисциплина, работнието по единъ приетъ планъ или уставъ съ общи усилия,—отъ това зависи силата и побѣдата на работническата класа въ едно близко бѣдѣще. Нека нашата работническа класа не се води отъ лукавитъ мждрувания на хора, които му съвѣтватъ да се въздържа отъ класовата политическа борба, като самостоятелна партия, съ свои цѣли, и съ свои классови интереси; нека не се води подиръ тѣзи хора—подъ каквато маска и да се явяватъ тѣ,—които му съвѣтватъ да бѣга отъ червеното знаме на социалната демократия, което издигна българската соц.-демократическа партия, защото то било не свовременно, преждевременно. Тѣ го заблуждаватъ; тѣ му сж въ сжщностъ най-лонитъ съвѣтници. Силата и достойнството на работ. класа е въ съединението ѝ подъ това знаме. Въ това имъ е порѣжа борбата, историята на тѣзи борба, опитътъ на братията имъ работници въ цѣлия образованъ свѣтъ.

Прочее, напредъ!

Д. Благосевъ

Какво показватъ насилията и злоупотрѣбенията на 18 т. м.

Който е слѣдилъ нашата официозна журналистика, той е забѣлявалъ, че тя много малко говори за социализма и Б. С. Д. партия. Тя като че ли се е заклѣла да пази млчапие по отношение къмъ нашата дѣятелност; за на-

учини социализмът, — учението, въ пмето на което ний работимъ, ти даже и жбъ не обѣща, или пъкъ задволява се да употребява истинното изражение, че социализма нѣма почва у насъ. За да опраздае това свое повѣденіе къмъ насъ, за да покаже на българскитѣ работници, че тя, ужъ има защо да се държи така къмъ социалиститѣ, служи си съ единъ надмѣненъ языкъ, пълненъ съ кѣлвети и издѣвателства.

Но тъй ли е наистина? Дали нейния макаръ и надмѣненъ языкъ е искренъ? Дали официалнитѣ редактори смѣтатъ социализма и социал-демократическата партия за такова нѣщо, за каквото имъ се иска да ги представятъ отъ висотата на своето привилегировано положение? Не, ний не вѣрваме въ това, ний бѣхме имъ привели много факти отъ учението и дѣятелността на социал-демократитѣ, които бѣха имъ показали, че тѣ се маматъ, ако вѣрватъ въ това, каквото говорятъ; но ний не вѣрваме, че тѣ се маматъ въ нашето значеніе, въ оная обществена сила — пролетариатътъ, който постоянно расте, като се подчинява необходимо на обществения законъ и на която блг. с.-демократическа партия е съзнателния, организирания представителъ; ний даже открито заявяваме, че тѣ лъжатъ. Ако силнитѣ на деня съ своето лицемеріе и кѣлвети искатъ да очернятъ социализма, то това е перде на очитѣ на тия, които продължаватъ, това е прахъ въ очитѣ на работницитѣ, които търсятъ пътятъ на своето спасеніе, — прахъ, задъ който тѣ искатъ да скриятъ страха си предъ това революционно движение, което се подготви отъ поддържания отъ самитѣ тѣхъ капитализмъ. Особено това стана много ясно на последно време. Защо ний, г-да, недоуспяхте социалиститѣ при разгледаніето дѣлото на Митрополита Климентъ? Защо вий уволнявате всѣми чиновникъ, за когото инкогнитъ ни доложатъ, че е социалистъ? Защо сж тия преследвания, изключвания на ученицитѣ, които четатъ социалистически книги? Защо бѣше последното интервюване на другаря ни Постомирровъ? Защо най-сетнѣ се запрети на Хасковскитѣ и Синевскитѣ социалисти да не ходятъ по късно отъ 7—8 часа вечеръ? Всички тия работи ни най-малко подирятъ това, което патриотитѣ, народно-либералитѣ, говорятъ за насъ; тѣ напротивъ показватъ, че когато народно-либералитѣ говорятъ за социалиститѣ, то постоянно лъжатъ и искривяватъ фактитѣ.

Но това, което най-много изобличава официалнитѣ редактори и тѣхнитѣ покровители сж насилната извършени при последнитѣ избори върху социалиститѣ. Тия насилни доказана, че силнитѣ на деня сж така оплъчени противъ насъ, щото сж готови да употребяватъ всичко, за да смажатъ социализма; тия насилни доказана, че даже самата надмѣненост, самото високомеріе на народно-либералитѣ по отношение къмъ социалиститѣ е едно сръдство за погаваніе на тия последнитѣ. Последнитѣ събития показаха така сжко до колко е голѣма злобата на първитѣ къмъ социалиститѣ.

Ний нѣмаме още точни свѣденія на какви неприятности сж биле изложени нашитѣ другари на всѣмъдѣ, дѣто бѣха турени социалистически кандидатури, но и тия, които имаме, сж достатъчни за да ни покажатъ, че мощната народно-либерална партия се е оплъчила съ всички сръдства противъ насъ. На много мѣста нашитѣ бюлетени сж изсани, връщани, или замѣнявани съ правителствени. Тука въ Търново тя

даже поведе цѣла атака противъ социалиститѣ; напр. единъ отъ юнацитѣ и нанесе побой на единъ нашъ другаръ, който бѣше вѣзълъ случайно въ зданието на изборитѣ; другъ единъ отъ юнацитѣ удари другарятъ ни Стойковъ, просто защото той се изразилъ, че е социалистъ; тога сжщото постигна още единъ отъ нашитѣ другари. Единъ отъ генералитѣ даже се изказалъ, че „за социалиститѣ тукъ (въ зданието на изборитѣ) нѣма мѣсто“. На митингътъ когото тукашната с.-демократическа дружина цѣлне да държи по случай на изборитѣ, който събра около себе си сума стражари и турци на кракъ всичката полиция, като принуди даже пожарната команда именно тогава намери време да рѣси мѣстото на митинга, готови да нанесатъ една рѣшителна побѣда. Такива един постъпки сж отъ най-възмутителнитѣ, тѣ показватъ, че нашитѣ противници забравятъ и най-последнитѣ условия, които сж необходими за да могатъ хората да живѣятъ общественъ животъ. Но колкото нахално, колкото неприлично и да се отнесоха съ насъ, това е начинътъ, по който нашитѣ противници, силнитѣ на деня, водятъ своята „легална“ борба противъ насъ. Тая борба свидѣлствува, че социалиститѣ сж сила, — сила, която се заражда, която расте и която сѣбѣ крачи напредъ за да завладѣе бѣднѣето. Никакви извъртания, никакви кѣлвети, които народно-либералитѣ пуцатъ по кафеетата, никакви присмѣхи и укори, никакви издѣвания, никакви високомерія не сж въ състояние да отнематъ отъ социализма онова значеніе, което той има като мессия на човѣчеството. Ако нашитѣ противници сж думи нека да пригледатъ това велико значеніе, самитѣ имъ дѣла ги изобличаватъ. Най-добро доказателство сж последнитѣ насилни. На нѣколко мѣста, както е извѣстно вече, било съ полицейски мѣрки, било съ помощта на пиянитѣли, било съ косвени заплашвания социалиститѣ бѣха недопуснати до избирателнитѣ кутии.

Прочее, на работницитѣ, както на запаятчитѣ и селенитѣ, имъ предстои да издѣлатъ единъ урокъ отъ последнитѣ насилни и злоупотребления. Мнозина отъ тѣхъ напоследъкъ сж подали своитѣ гласове за социалисти, но тѣ сж останали не чути, тѣхнитѣ бюлетени сж злоупотребени, социалиститѣ, т. е. хората за които тѣ сж гласували, сж изложени на гонения. Но тѣ и други пакъ, когато не сж биле запознати съ социалиститѣ, сж дохождали предъ избирателнитѣ урни и тѣхнитѣ бюлетени не сж биле злоупотребявани. Защо така? Защото въ първи случай, като спускатъ бюлетината си за социалисти, спускатъ я за свои хора, за себе си; а въ втори случай тѣ я спускатъ не за себе си, а за своитѣ противници, за експлоататоритѣ, за своитѣ господари. Когато тѣ подадатъ гласъ си за тия последнитѣ, то тѣ ги хвалятъ, черпятъ ги, защото ще могатъ още повече да ги скрутятъ, а когато тѣ подадатъ своитѣ гласове за социалисти, то капиталиститѣ и управницитѣ ги намразяватъ, защото знаятъ, че социалиститѣ не ще имъ позволятъ да се хранутъ на гърба на работницитѣ.

Тѣ знаятъ, че щомъ социалиститѣ станатъ силни и дойдатъ на властъ, ще взематъ чифлицитѣ, фабричитѣ и рудницитѣ отъ богатинитѣ, отъ капиталиститѣ и ще ги дадатъ на онии, които работятъ въ тѣхъ, на работницитѣ, на сиромаситѣ, които всичко изработватъ, но сами пѣватъ вищо; тѣ знаятъ, че социалиститѣ ще премахнатъ навсѣмъдѣ господарска затова

тѣ се боятъ когато чуятъ, че работницитѣ и сиромаситѣ запаятчи и селени идатъ да си дадатъ бюлетината за социалисти; за това имъ късаха бюлетинитѣ въ последнитѣ избори, за това тѣ гонѣха социалиститѣ и извършваха всѣкакви насилни. Въ последнитѣ избори не всичкитѣ сиромаси сж гласували за социалисти; още много и много работници, запаятчи и селени и толпѣ се полѣха да дадатъ гласъ си за своитѣ господари и за това фабрикантитѣ, предприемачитѣ и тѣхнитѣ слуги—управницитѣ пакъ си оставатъ силни. Но при все това тѣ се уплашиха отъ една неена избиратели-социалисти, защото тѣ виждатъ въ тѣхъ една сила, която за напредъ ще ги сваля отъ висотата на сегашното имъ положение. Тѣ много добръ разбиратъ това, макаръ че до вчера официалнитѣ редактори го прикриваха. Насилната при последнитѣ избори показана, че тѣ едно говорятъ, а друго мислятъ. Остава сега на работницитѣ да разбератъ това сжщото и вмѣсто да се поддаватъ на насѣкванията и на заплашванията на голѣмцитѣ, да се съединятъ подъ червеното знаме на социализма и да се оплъчатъ противъ днешнитѣ общественни наредби, всичката несправедливостъ на които пада върхъ тѣхний гърбъ. Догѣто тѣ не направятъ това, до тогава тѣ ще бждатъ забравени хора, захвърлени по мрачнитѣ и пестни кюшета на дюкинитѣ, работилницитѣ, рудницитѣ и фабричитѣ, за тѣхъ никой не мисли. Тия, които днесъ живѣятъ охолно, които се изтѣжаватъ по мени капанета, безъ да се боятъ, че лихвитѣ имъ ще престанатъ да увеличаватъ тѣхнитѣ капитални, които се расхождатъ по изложения и по лѣтни бани, безъ да сж положили ни най-малкъ трудъ за богатата, отъ които се ползватъ тия, които владѣятъ законитѣ и силата — тия именно повече се грижатъ за своитѣ кучета и котки, отколкото за сиромаси, който по мѣсеца не вижда мѣсо на трапезата си. Работника само тогава добива сила и значение, само тогава захващатъ да говорятъ за него и въ вѣстницитѣ, и въ Народнитѣ Събрания, и въ палатитѣ, когато стане социалистъ. Тогава само буржуазията се растрепва и се сѣща, че има хора работници, които търсятъ своето право; тогава само управницитѣ се растрепватъ и пуцатъ съ дюзини шпиони и стражари подиръ тия, които искатъ да дадатъ на работника съзнание за неговото положение. Сиромаситѣ трѣбва да разбератъ това. Нека тѣ винаги да иматъ предъ видъ, че за да престанатъ да бждатъ дойна крава на буржуазията трѣбва да се отдѣлятъ отъ нея; нека тѣ никога не забравятъ, че за да докаратъ своето освобождение, не трѣбва да пилѣятъ гласовѣ си подиръ лъжцитѣ и експлоататоритѣ, подиръ тия, които употребяватъ богатствата и законитѣ за да смжкватъ още повече кожата отъ гърбовѣтъ на своитѣ жертви.

Г. Георгиевъ.

РАПОРТЪ

ЗА

дѣятелността на Търновската социал-демократич. дружина въ изборитѣ на 18 Юлий.

І. Предъ изборитѣ.

Извънредния Националенъ Конгресъ на Българската Социал-демократическа Партия, стоицъ на почвата на класовата борба, като се придържае строго о принципитѣ на Научния Социализмъ (гл. в. „Работникъ“, ст. „Извънр. Нац. Конгресъ въ Търново) рѣши, че Соц.-демократичес-

Партия трѣбва да вземе участие въ рателната борба като отдѣлна работническа партия, безъ да се коалиции съ другитѣ опозиционни на буржуазията. Слѣдъ взиманіе на рѣшеніе, Търновската Соц.-демократическа дружина пристѣпи къмъ неето му.

На 11 Юлий, въ педѣля, — въ читателитѣ ни знаятъ отъ по-раннѣе на вѣстникътъ ни — има съборъ „Работнически Клубъ“, гдѣто другаритѣ ни Н. Хр. Габровски и Гоевъ. Говори се, преди всичко, поиста, която има вземаніето участие гражданитѣ въ изборитѣ, а по-върху това, че всички работници, ни и рѣчни, всички дребни собстватели (запаятчи, селени и дребни търговци) всички искрени приятели на наредитѣ сж разбрали добръ своята роль въ името на общечовѣчeskото, сж повикани да извършатъ, които каждъ ни води економическото трѣбва да дадатъ гласъ си за наредитѣ на нашата партия и да дѣлатъ въ сѣщата смислъ и между своитѣ гарни, като имъ доказватъ, че нашитѣ дидати сж най-искрениитѣ и най-нѣтитѣ защитници на народа, работничеселеніе, и че социализмътъ е оная бунтвенна наредба, при която само нѣта нечезнатъ експлоатацията, живѣеніе, полчуждѣ гърбъ, бѣдността и тираниа, които измжкватъ днешното капиталиско общество и които се чувствуватъ силно, които притискатъ най-жестъ Мичиотическата класа; оная обща тѣ наредба, при която народа ще вземонизбата си въ своитѣ рѣки, вмѣсто да вѣтъ въ рѣкитѣ на нѣколцина вѣзакъ славолюбци, народни експлоататори отъ „колятъ, биятъ, бѣсятъ, псуватъ и дѣбятъ народъ поробенъ“ — оная сѣмъна не? който ги държи на плещитѣ си, но си бѣтъ на когото тѣ живѣятъ; сѣ едѣностъ че социализмътъ е оная, основана на топомическото равенство наредба, и нѣсли даде възможностъ на всички да се ращастливи.

Слѣдъ това въ сѣбота, 17 Юлий, на раздадени и залепени „Манифеститѣ“, които съдържаніето е по-долѣе.

Какъ бѣ посрѣщано това сѣмъ, тѣто по родътъ си у насъ дѣйствието отъ ода на обществото и властитѣ? Описъ Обществото посрѣщна много дѣлнитѣния Манифестъ: то по-добръ видъ. За нашитѣ сръмления; то видъ въ да не вече едни увлечени хора, на тѣ главитѣ сж пълни съ хубави, по памяти жити мечти, не вече едни утопистѣ, дгониятъ вѣтърѣтъ, а сѣбѣ дѣлне на сж рѣшени да се ползватъ отъ ка о законни сръдства за популяризиране своитѣ идеи.

Властитѣ, полицията пѣмъ безогъ смѣлостъ, която и характеризира ебираниа случаи, сама да къса залепенитеулицитѣ манифести, по за това нѣзи дпослужи съ други по-недостойни сръднотъ сж улчнитѣ шиици и пожарничитѣ, това, вѣрочемъ, малко попречи: нѣдлнстѣтъ бѣше прѣстнатъ въ достатѣ билнличество между населеніето.

Оставане да се пристѣпни къмъ тичсѣмълото, но за това пъкъ и най-полнотого за една партия сръдство на тусетелната борба: да се свика митингъкойто „да се обсѣди въпростъ за шнитѣ избори и за кандидатитѣ, трѣбва да се избераатъ“.

Обявлениата бѣха напечатани и сени, преди всичко, въ канцелярията. Началника, а слѣдъ това распрѣи между гражданитѣ. Всички очепредѣленото време.

Но около 6 часа, времето опрѣдѣза митинга, г. Управителътъ помнматата наши другари: Д. Благоевъ, Габровски и Г. Георгиевъ въ канцелярия си и имъ запрещава да отворитъ. Предъ да вѣзватъ въ канцелярията Търновскій Управителъ, въ нея е истегнатъ на кръслото извѣстия на шенъ адвокатъ и свѣтилото на нѣлибералната партия, г. Халачовъ. вѣзанахъ нашитѣ другари въ канцелярията, г. Управителъ захвана съ едѣлисеріозенъ видъ да ги увѣрива, че пачки сж патрони, които лѣжала ннего, биле намѣрени у „нѣмъто ивашитѣ“, сирѣчь нашитѣ. На дѣлншнитѣ другари, че въ „нашитѣ“ жеха да намѣрятъ патрони, г. Управителъ да ги свѣтѣва: „не ви сѣмъда отворите митинга“. На нѣмъли „защо?“, г. Управителъ отговори: би нѣкогъ ще сръбѣли и тогава

страдаме. Най-сетия г. Управители на-
аво имъ казалъ: „запрецавамъ ви на
отговорност да отварите митинга;
о невате, идече подиръ това отварите
тинга; по тогава ще го смѣтамъ, че
и въставате противъ полицията“.

Отъ тѣзи думи на г. Търновски Окр.
равител ний заключаваме, че полици-
а не само ни отказва отъ всякава за-
та въ митинга, но, ако станѣме пѣщо,
не готова да арестува насъ. А въ това
еме шайката, за която вече е извѣстно
читателитѣ ни, се събра въ града и
распука на-горѣ на-долѣ, получила
повѣдѣ,—неизвѣстно добръ отъ кого (?)
въ случай че стане митинга, да стрѣ-
тъ върху говорилитѣ, да убиятъ нши-
аторитѣ на митинга и да ограбятъ
совницитѣ и джебовеѣ на събравши-
се граждани. До колко е вѣрно това,
роль, знаемъ, но фактъ е, че на мѣстото на
итинга, предъ паметника въ града, най-
та очакване отварянието на митинга.
ри това, тѣкмо въ това време искараха
пожарната команда съ буретата къмъ
мѣстото на митинга. Цомъ членовеѣ на
ужипата се приближиха до мѣстото на
итинга съ шѣлъ да съобщатъ на гражда-
итѣ, че отварянието на митинга е забра-
ботилъ г. Управители съ заплашвания, че
бунтуваме противъ полицията, пожар-
а команда захапа именно въ 6 часа
Бенитъ полица мѣстото предъ паметника и у-
тицата. Казватъ, че тя била нарочно пра-
итавана да помага за растуриението на ми-
туваната.

Митингътъ, разбира се, не стана, защо-
общето тѣй поискана нѣко-си. Не е ли това,
е извънъ произволъ, който нахвърля на-свѣщен-
о да нѣтъ права на гражданитѣ? Не е ли това
на законни, престъпление на законитѣ?
атори отъ страна на ония, които сѣ поставе-
итѣ ни да слѣдятъ за точното имъ изпълне-
ния не? Нима личната отговорност на нѣко-
си, во-си стои по-горѣ отъ законитѣ на една
едно институциона държавя? Не ни ли доказ-
ана а това още единъ пътъ—излизатъ пътъ,
а, неслитъ, че волята на нѣколичина, които
да се распологатъ както пътъ съ съдбата
на гражданитѣ, е законъ за страната?

Юлия Лий, съ удоволение, констатираме фак-
тѣ, че търновскитѣ граждани се отзо-
по-аха на покана на нш. Мѣстото на митин-
мѣтъ бѣ изпълнено съ народъ. Ний бла-
отъ одаримъ на гражданитѣ за тѣхната го-
вностъ да присѣднѣватъ на нашия ми-
о до нѣтъ.

Вънъ За да бъдемъ справедливи, ний трѣбва
въз да благодаримъ и на полицията, която
и, по тѣй любезна, че посѣти мѣстото на
по митинга въ нѣлния си съставъ, ва чело
мистъ въ двата си шефа (Приставитѣ) и догъл-
сѣдѣне на отъ пожарната команда и една шай-
отъ на отъ улични ниници и развратници.

II. Въ денѣтъ на изборѣтъ.

Всички бюлетени, взети отъ самитѣ из-
бра избиратели и раздадени отъ Изб. Комитетъ
леше преди денѣтъ на изборитѣ и въ самия то-
ва нѣзи денъ, надминаватъ 900. Освѣтъ това,
ни сѣ много бюлетени съ кандидатурата на на-
рпни нши другаръ Н. Габровски заедно съ кан-
идатурата на г. Т. Тодорова раздадени
статъ биле отъ страна на оппозицията. Послед-
нитя подаване рѣка на социалъ-демокра-
тическата партия, исане съединение, по
никакви съглашения не можеха да се до-
пустнатъ. При всичко тѣй, нѣкой отъ из-
бирателитѣ гласоподаваха за кандидата на
соц.-демокр. партия и за г. Т. Тодорова,
кандидата на оппозицията. Предъ видъ
на това, единия отъ нашитѣ кандидати,
ако не пѣше да сполучи, поне пѣше да
получи едно голѣмо число гласове. Ако
да бѣха изборитѣ свободни, и двамата
кандидати на българската социалъ-демо-
кратическа партия пѣха да получатъ най-
малко 600—800 гласа. Прочее, ний сме
уверени, че гласовеѣ, които сѣ подадени
за кандидатитѣ на социалъ-демократиче-
ската партия, сѣ петъ пати повече отъ
гласовеѣ, които внесе, както се научава-
ме, въ протокола си избирателното бюро.

Изборитѣ въ Търново станатъ въ корри-
дора на Правителственното здание, близо
до Общинското Управление, сирѣчь до
полицията. Види се, за да бѣдатъ тѣ по-
сигурни, за които трѣбва! И тѣзи година
изборѣтъ се откри въ това здание, предъ
лицето, така да се каже, на полицията,
макаръ за тѣзи цѣль би могла много доб-
рѣ да послужа залата на градското чита-
лище. Изборѣтъ се откри, както казватъ
всички, които сме имали случай да литаме,
не въ законоустановенитѣ частъ, а въ 7
часа и 20 минути сутринта. Когато Из-
бирателния Комитетъ се яви въ избора,
въ 7 часа сутринта, вече изборѣтъ
бѣше захвалатъ въ прикѣтвено на нѣ-

количина писари отъ градското и полицей-
ско управление, безъ да се показватъ на
гражданитѣ отворени кутинитѣ, за да ви-
дѣтъ, че сѣ празни, споредъ закона. Въ
8 часа избирателитѣ захапаха да се яви-
ватъ предъ кутинитѣ. Отначало, за пѣкол-
ко минути, изборѣтъ върѣи мирно и тихо.
Избирателитѣ запусаха своитѣ бюлетени
и очевидно бѣше по тѣхъ, че надвигатъ
оппозиционнитѣ и социалистическитѣ. Пра-
вителственитѣ не можеха да не видѣтъ
това. Въ 9 часа вече тѣ изгубиха ума и
дума. Единъ отъ тѣхъ веднага се затече
да извѣсти на извѣстия Халачовъ съ ду-
мѣтъ: „бе, какво правите вий! Наши бю-
летени нѣма, а оппозиционни много; ний
губимъ!“ Последния, сирѣчь Халачовъ,
безъ да губи време, слѣзе при кутинитѣ.
Като видѣ и той сѣщото, покани своята
тѣла на страна на съвѣщание. Слѣдъ
нѣколко минути стана явно тѣхното рѣ-
шение: да се кѣсатъ бюлетениѣ на граж-
данитѣ и да имъ се даватъ правителствен-
ни. Такава сѣщо заповѣдъ даде и г. Мо-
кревъ—секретаря на Търновски Окр.
Управител—на предприемача на окрота
при г. Търново Никола Х. Петковъ: „слу-
шай, бай Кольо, гледай тука, когато идатъ
кметовеѣ отъ селата, ти, заедно съ На-
чалника, да ги посрѣщате и да имъ каз-
вате да взематъ бюлетени отъ градската
община, а другитѣ имъ бюлетени да ги
кѣсате, защото е опасно да не изгубимъ“.

Захапаха се беззаконията и насилитя
около бюрото и кутинитѣ. Яви се на сце-
ната и шайката отъ ниници и крѣвници,
която преди деня на избора се канѣше
да убива гражданитѣ. Захапа се кѣсани-
ето на оппозиционнитѣ и социалистически-
тѣ бюлетени. Членѣтъ на нашия Избира-
теленъ Комитетъ протестира противъ
кѣсанието на бюлетениѣ на избирателитѣ
отъ агентитѣ на Общинското Управление
предъ председатели на бюрото, като въ
сѣщото време представи и лицето, на ко-
ето насилствено бѣше скѣсана бюлетина-
та. Председатели, обаче, не обърна ника-
ко внимание на заявлението му да се
състави актъ за извършеното насилне.
Председатели на бюрото знаеше само 56
членѣтъ отъ закона за изборитѣ и на за-
явленията на гражданитѣ да се състави
актъ за беззаконията и насилитя знаеше
само тука да повтори: „тишина, господа,
мирно, господа!“ Че имало други членове
отъ избирателния законъ, които гласитъ,
че всѣки избирателъ има право да заяв-
ва на негова милостъ за насилитя и
беззаконията, които се вършатъ върху
правата на избирателитѣ и че той е длѣ-
женъ да съставлява актъ за всѣко безза-
коние, — тѣзи членове отъ избирателния
законъ той ги пренебрѣгваше или не ис-
каше да ги знае.

Когато членѣтъ на нашия избирателенъ
Комитетъ Н. Габровски направи своето
заявление и поиска отъ Председатели да
се състави актъ за насилствено кѣс-
ване отъ едного отъ писаритѣ бюлетина,
председатели произпесе само: „тишина,
господа! мирно, господа!“ А слѣдъ тѣзи
председателски думи, като по дадена ло-
зинка, една шайка отъ снадѣжи, между
които личеше и търговеца наричанъ Ин-
джето, се хвърлиха върху му съ вико-
ве: „вѣтъ! ти нѣмашъ право тука да стоишъ“
и захапаха да го тласкатъ. Но вътѣска
се гражданитѣ и главно Н. Цаневъ и М.
Писаревъ, които протестираха противъ на-
силитя на шайката. Вѣдѣствие на това
намѣщение на избирателитѣ, Н. Габровски
остана пакъ на мѣстото си. Но не за дъл-
го време.

Избирателното бюро упражняваше при
скрѣпяването на бюлетениѣ едно не-
предвидено въ закона, но твърдѣи своес-
обрано правило за отбиване охотата на
избирателитѣ да гласуватъ. Когато бюрото
забѣляваше, че избирателитѣ дава бюле-
тина за социалистическитѣ или оппозицията,
по нѣла четвъртъ отъ часа му дирѣше
името изъ избирателнитѣ списъци. А пѣкъ
помъ виждаше, че бюлетината е за пра-
вителственитѣ кандидатури, председатели
бързаше да я пуствѣ въ кутината, безъ да
чака да се намѣри гласоподаватели въ
избирателния списъкъ.

Гражданитѣ Н. Цаневъ и М. Писаревъ
протестираха високо предъ бюрото за тѣи
беззакония и искаха отъ председатели да
състави актъ. Но намѣсто председатели
яви се горѣспомянатия търговецъ Индже-
то и сѣ бѣсненъ вѣкъ се нахвърли върху
Н. Цаневъ да го тласка и пѣди отъ мѣ-
стото на изборитѣ като отъ своя кѣща съ
думѣтъ: „иди си отъ тука, ти нѣмашъ
право да стоишъ тука“. Председатели на
бюрото, при тѣи насилни и беззаконни на
спомѣнатия търговецъ, повтори само сво-

ята заучена фраза: „тишина, господа!
мирно, господа!“ Слѣдъ тѣзи фраза на
председатели тѣлцата отъ писари, пожар-
никари преоблѣчени и шайкаджии се на-
хвърлиха върху гражданина Н. Цаневъ
и съ тласкаше и викание ура го истлас-
каха на вѣтъ. Полицейскитѣ Приставъ съ
пѣколко полицейски стражари стоеше на
20 крачки отъ мѣстото на изборитѣ, и
безъ да получи нѣкаква заповѣдъ напра-
во отъ председатели на бюрото, грабна
гражданина Н. Цаневъ и го арестува.
Сѣщото се случи и съ гражданина Писа-
рева, адвокатъ въ Търново, който протес-
тираше противъ разбойническитѣ насилни
на една тѣла. Сѣщия търговецъ Юрданъ
Инджето, подиръ насилствено кѣс-
ване на Н. Цаневъ, се обърна къмъ
Писарева да го пѣди съ сѣщитѣ думи.
Гражданина М. Писаревъ, обаче, протести-
ра противъ този търговецъ, който обърна
избирателното мѣсто на своя кѣща и се
распореждаше банибузунски, предъ пред-
седатели. Но последния отговори само съ
думѣтъ: „тишина, господа!“, подиръ кое-
то банибузунитѣ се разириха и се нахвър-
лиха върху гражданина Писарева съ ви-
кове: „вѣтъ отъ тука! нѣмашъ работа
тука“. На думитѣ на този гражданинъ,
че тѣ ако сѣ шайка да се обиватъ, на-
хвърляна му се отгорѣ съ бой и псувни.
При това, Началникѣтъ на пожарната ко-
манда преоблѣченъ въ цивилни дрѣхѣи,
напесе му съ тѣлъ предметъ силни удари
въ лѣвото ухо и страна на главата, скѣ-
са му вратовръзката съ единъ алмазъ,
прѣстенъ въ стойностъ отъ 100—150 ле-
ва, който и му и откраднаха. Съ бой и
псувни гражданинъ Писаревъ бѣше истла-
скалъ отъ мѣстото на изборитѣ. Полицей-
скитѣ Приставъ съ стражари поеха отъ
рѣжѣтъ на разиренитѣ банибузунъ г. Пи-
сарева и го арестува, безъ да получи нѣ-
каква непосредствена заповѣдъ отъ пред-
седатели на бюрото, като че той предва-
рително или по свине вдѣхновение знаеше
кого именно трѣбваше да схваща и аре-
стува.

Въ това време членѣтъ на нашия Из-
бирателенъ Комитетъ протестираше про-
тивъ други беззакония. Неизвѣстно добръ
по чия заповѣдъ, председатели си позволи
да скрѣпѣва бюлетениѣ отгорѣ надъ ку-
тината. Таквостъ поднесение е добро срѣд-
ство за злоупотребиение съ бюлетениѣ.
Гражданина Н. Габровски нѣколко нѣти
му обърна внимание, че такова скрѣпява-
ние надъ кутинитѣ не е редовно и го моли
да ги скрѣпява на масата и предъ очитѣ
на всички да пуса бюлетината въ кутини-
та. На тѣи законни и мирни заявления
председатели признаше: „тишина, госпо-
да!“ и още не свърши фразата си, туко
се хвърлиха и върху Н. Габровски бани-
бузунитѣ и съ вико- „ура!“ истласкаха
го на вѣтъ, гдѣто Приставѣтъ съ сѣщата
готовностъ го пое отъ банибузунитѣ и го
предаде на стражаритѣ да го заведатъ
при другитѣ арестувани граждани, отъ
гдѣто го извадиха слѣдъ малко и го за-
ведоха въ казармата на конитѣ стражари.
При това, онитванитя ни да го видимъ
останаха напраздни; имало заповѣдъ да
го държатъ въ пай-строга заключение и
не му позволявали даже да гледа на
улицата.

(Слѣдѣ).

Извънред. Националенъ Конгресъ въ ТЪРНОВО. ТРЕТО ЗАСѢДАНІЕ.

(Продължение).

Чл. 6. Законъ за наемане служб
отъ Градскитѣ Съвѣти.

Конгресѣтъ, като взе предъ видъ,
че общинскитѣ съвѣти трѣбва да се
стрѣмѣтъ колкото е възможно повече
да ограждатъ интереситѣ на работни-
цитѣ и като взе въ внимание това
обстоятелство, че господаритѣ при всѣ-
ки удобенъ моментъ, когато повскатъ
всѣждатъ работницитѣ си на улица-
та; то за да се попречи на това, Кон-
гресѣтъ прие горния членъ така измѣ-
ненъ: „всички контракти между наем-
ницитѣ и наемателитѣ се сключаватъ
чрезъ общинитѣ“.

Чл. 12. Общината не трѣбва да
отпуща никакви сумми за тържества
и разни посрѣщания.

Конгресѣтъ, като взе предъ видъ,

че разнитѣ тържества, ширшества, по-
срѣщания и др. т. излизни разноски
се стоварватъ най-много върху гърбѣ-
тъ на работното население, прие този
членъ и съ слѣдующата прибавка:
„общината не трѣбва да отпуща ня-
какви сумми и за разни ширшества и
др. т. излизни разноски“.

Резюмеждане членъ по членъ про-
граммата за селскитѣ общ. съвѣти.

Чл. чл. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12,
14 и 15 приети безъ измѣнение.

Чл. 1. Общината е длѣжна да купи
земледѣлчески машини и да ги дава
подъ наемъ съ най-малка заплата на
земледѣлцитѣ да работятъ; да се съ-
здадатъ земледѣлчески работнически
дружества за купуване на семена,
растения, разсади и др. т. и за про-
даване на произведенията си.

По този въпросъ се появи силна
препирня. Дебатитѣ се раздѣлиха на
дѣѣ страни: едно мнѣние, поддържано
отъ Д. Благоевъ, М. Ивановъ и др.,
които не бѣха съгласни да се помѣсти
това искане въ программата. Благо-
евъ забѣлява, че да се иска това,
сирѣчь да искаме щото общината да
купи земледѣлчески машини и да ги
раздава на селенитѣ да си обработватъ
своитѣ парчета земи, това ще рѣче да
забавяме пронадането на дребната
собственностъ, да помагаме за крѣпе-
нието на малкитѣ собственици, да
пречимъ на економическата еволюция.
Отъ друга страна, това нѣма никакви
практически резултати. При това раз-
дробление на земята на малки парче-
та расхвърлени по разни мѣста, не
може тя (земята) да се обработва съ
машини. За да могатъ да се употре-
баватъ машини, трѣбва земята да е
събрана на едно мѣсто. Второ мнѣние,
поддържано отъ Г. Георгиевъ, Н. Га-
бровски, Д. Георгиевъ и др., които
настояваха да се помѣсти това иска-
ние въ программата. Тѣ внадаха въ
него едно срѣдство за пропаганда, ко-
ето ще покаже на селенитѣ, че само
когато земята се събере на едно мѣ-
сто, стане общественна собственостъ
и се обработва съ общитѣ машини,
само тогава ти ще дава добъръ плодъ
и само тогава тѣ ще заживѣятъ добръ.

Слѣдъ дълги разяснения, Конгре-
сѣтъ се присѣдини къмъ първото отъ
тѣзи мнѣния и рѣши да се отхвърли
този членъ.

Чл. 9. Привеждане въ извѣстностъ
на общинскитѣ имоти. Възстановление
на отчужденитѣ общински имоти.

Конгресѣтъ, като взе въ внимание,
че много общински имоти сѣ заграбе-
ни отъ частни лица и учреждения,
рѣши да се иска сѣщо възстановлени-
ето и на заграбенитѣ имоти.

Чл. 10 Общината се задѣлжава да
дава отчети за приходитѣ и расходи-
тѣ си чрезъ обявления, залепени по
улицитѣ и чрезъ общ. вѣстникѣ, ако
има такъвъ.

Конгресѣтъ предвидѣ да се притури
при този членъ и слѣдующето: „об-
щинскитѣ съвѣтници да събиратъ на-
селението и да му прочитатъ тѣзи
обявления“.

Чл. 11 Да се освободятъ наемнитѣ
работници отъ патентъ и нѣтна по-
винностъ.

Предъ видъ на това, че тѣзи дам-
ния се палатъ и опредѣлятъ отъ
Народното Събрание, Конгресѣтъ прие
рѣшение да се отхвърли този членъ
отъ программата за общ. съвѣти.

Чл. 13. Общината трѣбва да опре-
дѣли най-малката плата на говедаритѣ,
ратаитѣ, падаритѣ и др.

Конгресѣтъ отхвърли този членъ,
предъ видъ на това, че това искане
е предвидено въ общата економическа
программа.

Четене и разискване програмата за окр. съвети.

Чл. 1, 4, 7, 8, 9 и 10 приети без измѣнение.

Чл. 5. Окръжниятъ съветъ преглеждайтъ смѣтките на всички общини въ окръга си.

Конгресътъ, като взе предъ видъ, че селскитъ, както и градскитъ общини даватъ отчети за приходитъ и расходитъ предъ всичкитъ си членове, отхвърли този членъ като непотребенъ.

Чл. 3. Изтигната повинностъ да бъде въ пари.

Конгресътъ отхвърли този членъ, понеже това се отнася до Народното Собрание.

Чл. 5. Окр. съветъ трѣбва да устройватъ санитарни пунктове, да даватъ безплатна медицинска помощъ на селскитъ.

Предъ видъ на това, че тѣзи общини сѫ предвидени за селскитъ и градски общини, Конгресътъ прие този членъ така измѣненъ: „Окр. съветъ спомогатъ на селскитъ и градски общини въ тѣхнитъ благотворителни за населението предприятия“.

Чл. 6. Расхвърляне на данъцитъ по прогресивенъ начинъ.

Конгресътъ отхвърли това исканье, тъй като то е предвидено и въ сегашнитъ закони.

(Сандан)

МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ.

РАЗГРАДЪ или **ВАРНА**. М. К. — Получихме писмото ти. Никакви пари отъ Перковъ отъ Казанлъкъ за „Жената и Социализмъ“ не сѫ получавани и не сѫ приидани. Това е още една отъ подлѣтѣ казветъ, които прѣскаятъ. Паритъ, които испратихте получени. Здравейте!

БАЛЧИКЪ. Н. Л. Н. — Писмото ви получено. Дано можете въ Августъ да изпълнитъ обѣщанието си. Статията ви ще помѣстимъ въ идущи брой.

ПЛОВДИВЪ. Атанасъ Мариновъ, земледѣлецъ. Почтата не ви пазила. Спобете по-лѣпши си адресъ.

ГАБРОВО. Г. Ч. — Получихме писмото съ ранорта. Ще го помѣстимъ въ идущи брой, защото този бѣше набранъ.

Хр. Василевъ, табакъ. — Получени 5 лева абонаментъ.

ВИДИНЪ. Ив. Геневъ. — Получени паритъ 80 лева. Здравейте!

ШУМЕНЪ. В. Рашевъ. — Вѣстникътъ се испраща редовно. Справете се на почтата.

ДРЪНОВО. М. Бойчиновъ. — Пратенитъ пари получени. Здравейте!

С. УБРЧАНЪ. (Дочка. Сколиа) В. К. Р. — Сжичитъ олакшавания получени и отъ други мѣста. Крива е почтата. Вероятно нѣкъде се олачкватъ въ Дирекцията.

ЛОМЪ. Ю. Ю. — Стихотворението ви ще помѣстимъ въ списанието, а не въ вѣстника. Габровски е на международния социалистически конгресъ въ Парижъ, делегатъ отъ Българската социал-демократическа партия.

СОФИЯ. Гражданина Елена. — Полученъ ржкописъ. Писмоте казко да правя въ него. Тази книга вече е издадена въ Севлиево.

С. ВНЕВО (Ново-Назарето). Н. И. — Получихме писмото съ вѣстника. Защо не дадете финансови прѣстаи подъ сѣдъ? Не правимъ нужното.

СОЦИАЛЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ.

ВЪ БЪЛГАРИЯ

ВАРНА.

Моля, дайте гласностъ въ почитаемия ги вѣстникъ за слѣдующето ни:

Ний, съчувствующи, на брой 6 души въ града ни още въ м. Февриарий събрахме се нѣколко пѣти на разискване за съставянето на социал-демократическа дружина, която да работи заедно и по реда съ другитъ въ България дружини, по тъй като отъ съчувствующитъ между насъ имаме лица отъ страхъ и повече отъ личенъ интересъ не се съгласяваха да работимъ явно и за да не ни подозратъ властитъ, предлагаша ни да се събираме тайно и да разбѣняме мѣстата на събранията. На насъ тога не ни се виждаше за добръ, ако и да се събирахме нѣколко пѣти; но нѣмаше що да сториме, като измежду ни нѣмаше хора, които да поведатъ работата. Най-сетѣй получихме манифестътъ ви, макаръ и „нѣтъ“, разгасихме, че явно ще се събереме. И наистина, сжичата вечеръ събраниято ни

бѣше явно и присѣствуваха около 30 нови работници граждани, между които имаме интелигентни лица, прочетохме манифестътъ и рѣшихме явно да издѣнимъ въ изборитъ да зацѣпимъ интереситъ си и още тугъ си избрахме кандидати за депутати (онѣ лица, които до сега бѣха дали спѣлка за отлаганне съставянето дружината, тѣ и сега пакъ ни попречиха въ изборитъ; не се ограничиха само съ оттегляването си, а още повече разубѣждаваха работницитъ). Кандидатитъ ни за депутати сѫ: Н. Хр. Габровски, адвокатъ отъ г. Търново, Стефанъ Петровъ пивачъ и Х. Дим. Стойловъ, семерджия въ Варна. На 18-й того въ 9 часа се почнаха изборитъ и билетитъ вече се занусяха въ 3-тѣ кутни. Нашитъ работници присѣствуваха съвсѣмъ малцина; тѣ сѫ повечето чужденци, 78-годишни граждани, незаписани въ избирателнитъ списъци. Ний ги предудрихме да се запишатъ, но тѣ не искаха, като се бояха, че ще имъ искатъ латентъ и др. даждия. Имамъ работници съвсѣмъ нѣтъ; другитъ партии имъ замѣняваха билетитъ и имъ казваха, че нашитъ билети биле подигравка. Въ 4 часа кутнитъ се отвориша и билетитъ се провѣриха. Отъ едва кутни свечели Н. Хр. Габровски 15 гласа, Х. Дим. Стойловъ 15 гласа, Стефанъ Петровъ 14 гласа и Дяко Биделевъ 1 гласъ, а въ другитъ 2 кутни нищо. Единъ нашъ 34-годишенъ работникъ ни утѣрява, че съ собственитъ си очи видѣлъ баща си като пустилъ отъ нашитъ билети. Разбира се, че нашитъ билети сѫ прочетени подъ други имена. Другъ пакъ ще ви пиша, какъ трѣбва да става надзора при изборитъ. Слѣдъ изборитъ събрали, основахме мѣстна социал-демократическа дружина подъ название „Солидарностъ“, като се присѣдиняваме къмъ Българската Соц.-Демократическа Партия, която е частъ отъ международната Социал-Демократическа Партия. Избрахме си членове, които да водятъ привременно дружината, съставихме програмата на Клуба и устава за дружината. За сега расчитаме съ 15 членове, но убѣдени сме, че въ малко време ще станемъ 4-ро и многоратни, защото съчувствующи въ нашия градъ има много.

Тука да ги спомѣня и за това, че ний на Първи Май искахме да отпразнуваме международния празникъ, но и за това ни прѣпятствуваха (съ думи ни разубѣдиха), както и по изборитъ. Отпърво се трудиха да ни вмѣчатъ въ оппозицията, но неможаха да сполучатъ; и като видѣха, че не сполучиха да ни убѣдятъ, започнаха по разни начини да ни прѣпятствуватъ само и само да не гласоподаваме като отделна партия; тоже и за отварянето на Работническия ни Клубъ, за който вече сполучихме и наехме на добро мѣсто въ градътъ (срѣщу почтата) и е рѣшено да се отвори на 15-й того въ понедѣлникъ.

Чудимъ се, г-нѣ редакторе, съ тия тайни шумелени обѣски къмъ насъ, работницитъ, съ които ни прѣпятствуватъ; даже и за присѣдиняването ни къмъ общата международна партия, както въ България, само и сѣ нѣтъ свѣтъ (за това молиме вземете мѣрки...), но при всичкитъ прѣпятствия отъ нѣколко мѣсеца на самъ, днесъ излизохме побѣдителни и велегласно искаме, че се присѣдиняваме съ васъ. Ний вече броеме 14 действителни членове и 37 други, които се притекоха съ волнитъ си пожертвувания; за това молиме и Общия Клубъ да помогне за пръвъ пѣтъ съ каквото може, като съ в. „Работникъ“ и нѣкои отъ раз-

нитъ до сега издѣли книги отъ Българ. Соц.-демокр. Библиотека; при това молиме дайте гласностъ (покана), за да ни се испрати и отъ други. Както знаете...

За дружината:

Х. Д. Стойловъ (самурджия)

ДРЪНОВО

Въ брой 1152 на в. „Свобода“ се чете, че кандидата на правителството, Г-нъ М-ръ Славковъ е избранъ за представител отъ Дръновската Околия съ 478 гласа, като гласували избиратели е имало всичко 489.

Лъжа е това.

Резултата обявенъ на избирателитъ отъ Избирателното бюро бѣ: гласували 325 души, Г-нъ М-ръ Славковъ избранъ съ 278 гласа и останалитъ 47 получили М. Бойчиновъ. Когако е въренъ и този резултатъ, то е друга работа.

Кой е билъ толкова щедъръ да подари Г-ну Славкову цѣли 200 гласа, дали редакторитъ на „Свобода“, или тукашното Избирателно бюро, не се знае положително, но се носи въротливъ слухъ, че е именно послѣдното (пеговата щедростъ въ подобни случаи е вече доказана — въ изборитъ за послѣдното Вел. Нар. Собрание то подари избраницитъ си съ около по 500 гласа при 172-та, които бѣха получили).

За таква щедри подарѣци „Избирателния Законъ“ предвижда (види се по погрѣшка) наказание вмѣсто награда. Желателно е той да се измѣни. Зеръ съ законъ да се ограничава щедростта на благонамѣренитъ ни избирателни бюро е цѣла нецѣлюсность...

За начина по който сѣ събрали и тѣзи 278 гласа на г-на Славкова не казваме нищо — той е много добръ извѣстенъ, не само въ редакцията на „Работникъ“, но и... всѣкому.

Отъ Комитета

ВИДИНЪ

Статката на печатаритъ работници въ Видинъ.

Печатаритъ отъ Тошевата печатница на 5-ий т. м. сутринта въкупомъ братски, ржка за ржка, напуснаха работата си и то по слѣдующитъ дѣй причини: 1) защото господари имъ не бѣше имъ платилъ отъ единъ мѣсець насамъ и 2) защото имъ увеличаваше 10 часовия работенъ день. Господари слѣдъ първата стачка на работницитъ бѣше имъ опредѣлялъ 10 часовия работенъ день, но щомъ като се позвагладиха и позабравиха причинитъ на първата стачка, той подбра пакъ своята... Напоследъкъ той караше работницитъ да му работятъ даже и по 12 часа на день. Но тази причина, че господари експлоатиратъ безбожно съ трудитъ на работницитъ си и не имъ плащатъ редовно, послѣднитъ рѣшиха да напуснатъ и не се повѣрватъ на работа въ лея до тогава, до когато самъ господари не ги повика и имъ заплати и останови 9 часовъ работенъ день. Тѣй и стана. Работницитъ като напуснаха сутринта работата си, нито единъ не отиде до когато господари не се съгласи на тѣхнитъ искания. Послѣдния като видѣ, че манинитѣтъ му не могатъ да работятъ сами, а и никакво срѣдство не можеше да намѣри, съ което би накаралъ работницитъ си да му работятъ, той се съгласи съ исканията на работницитъ, които и на частъ почнаха работата.

Трѣбва да спомѣнемъ, че господари още на сжича день се съгласи на исканията на работницитъ. Но кой бѣше причината, която го накара така лесно да се съгласи и повика работ-

ницитъ си? Не може се отгадати таки мислимъ, че имаме по-скорошното напечатване на навски извѣстия и в. „Видинъ“ сж за него като оржине Ивановъ (иметь).

Отъ тази и всѣка друга работницитъ може да се види успѣхъ има. Когато работниците дружно се борятъ противъ експлоатиратѣ си, по-скоро ще спечелатъ колкото ще загубятъ. Защо парг-нъ Тошевъ не постѣпи и съ тѣй, както постѣпи съ онзи дарникъ“ Ставри Кировъ?*) По не възможно, защото сега не е единъ печатницата му, а всичкитъ братски се завзеа за издѣнянето на своитъ права.

Ив. Геневъ

ВЪ СТРАНСТВО

ФРАНЦИЯ.

Кулингъ избранъ. Избирателната Манифеститъ на работническата партия.

Въ 149-й брой на в. „Le Social“ органа на франц. работническа сѣрѣцаме една статия подъ заглавие „Roubaix“. Тая статия ни напомни Май презъ 1892 г. или по-добре, пуванieto на 1 Май презъ 1892 г. ми (градъ въ Франция), напомни дива злоба, съ която буржуазията се върху работницитъ, щомъ тия послѣднитъ гласѣтъ си за да защитатъ тѣ права. 1 Май е празникъ на работницитъ отъ цѣлий свѣтъ. Тъй денъ всички горѣ-долу съзпателни ници напущатъ работата, излизатъ задущилнитъ фабрики и още по-мѣтитъ и мрачни работилници и въ празнично облѣкло съ засмѣхъ, отъ радостъ лица и изпълнени отъ за едно по-добро бъдѣще сърдця, крѣто себе на всеуспѣшване заимъ искатъ да работятъ по-малко и да въ по-добрь: 8 часа работенъ, а въ 8 часа почивка, развлечение и умъ развитие — ето вѣкътъ, който въ дна се пренася презъ гори и рѣки и океани отъ единий до другъ на свѣта.

Но какъ буржуазията отговаря колкото скромно, толкова и свирѣисканье? — Стрѣмъ се всѣкъкъ да на събранията и манифестациитъ той день, предизвиква работницитъ на най-педостоевъ разбойнически въпасочва противъ тѣхъ войската и пѣта. Съ една речъ, тя имъ дава да ратъ, че е рѣшена да не отстъпва на работницитъ, до като не бѣде дена да отстъпи предъ силата на организация и съзнаниа, а заедно съ тѣй ги въспитава противъ волята си, ственно и политически, или по-мѣмага на социалиститъ въ тѣхнитъ ственно-политическа въспитателна ность, като имъ оказва на пѣти по може да се сбядне социализмътъ: ва дивание на политическата члостъ, нам се распорѣжда съ войската, полища издава законитъ.]

Такъва бѣ и случая въ франц. градъ Фурами на 1 Май 1891 г. Рацитъ въ тои градъ, както и въ свѣтъ празнуваха празника на Трѣи Войската по единъ най-разбойнически чинъ нападна правдующитъ работни почна да стрѣли върху тѣхъ. За пѣтъ тука, върху тѣлото на работн бѣ испитано дѣйствието на бездѣмн рутъ. Работници, вий виждате отъ че войската служи въ днешното бѣ за да нази капиталиститъ, които въ бѣтъ и експлоатиратъ и да ви изгонгато вий поискате да зацѣпите тѣ права. Нека жертвитъ, които дадо работницитъ отъ Фурами ви напомнятъ стоинно за това!

*) Ставри Кировъ е билъ работникъ въ Тошевъ. Първия като поискасѣтъ отъ господари да напусне работилницата, билъ изруганъ и не въ кражба. Като „грабелъ“ той сѣмъ въ участъка. По-послѣ се доказа чрезъ дѣйствието Тошевъ билъ дѣлѣтъ на работницитъ Ставри Кировъ.

Търново, кооперативна печатница „Работникъ“

Ново-на

то

у